Lieta Nr.A42858709
A42-04843-10/37

SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā
Liepājā, 2010.gada 15.novembrī.

Administratīvā rajona tiesa šādā sastāvā:
tiesnese S.Sērdiene,

piedaloties pieteicējam *A.K.*,
atbildētājas – Latvijas Republikas pusē pieaicinātās iestādes – Valsts policijas Kurzemes reģiona pārvaldes pilnvarotajai pārstāvei *I.Z.*,

atklātā tiesas sēdē Lielā ielā 4, Liepājā izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta pēc *A.K.*, personas kods */personas kods/*, pieteikuma par Valsts policijas Liepājas pilsētas un rajona policijas pārvaldes Kārtības policijas biroja 3.nodaļas priekšnieka vietnieka 2009.gada 8.jūnija lēmuma „Par sūdzības (iesniegums) pārbaudes rezultātiem Nr.026/PB 775422-1" atcelšanu.

Aprakstošā daļa

[1] 2009.gada 8.jūnijā PRPP KPB 3.nodaļas priekšnieka vietnieks pieņēma lēmumu „Par sūdzības (iesniegums) pārbaudes rezultātiem Nr.026/PB 775422-1" (turpmāk arī- Lēmums), atstājot negrozītu Liepājas PRPP KPB 3.nodaļas rotas komandiera 2009.gada 27.maija lēmumu Nr. 026/PB 775422 (turpmāk arī –protokols – lēmums, *arī* sākotnējais lēmums lēmums), ar kuru *A.K.* 2009.gada 27.maijā saukts pie administratīvās pēc Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk arī – LAPK) LAPK 149.^{8} panta sestās daļas un sodīts ar naudas sodu Ls 30. – apmērā par atļautā braukšanas ātruma pārsniegšanu par 22 km/h apdzīvotā vietā, kas apzīmēta ar ceļa zīmi Nr. 518.

[2] 2009.gada 8.jūlijā Administratīvās rajona tiesas Liepājas tiesu namā saņemts *A.K.* (turpmāk arī – pieteicējs) pieteikums par Lēmuma atcelšanu.

Pieteicējs pieteikumā norāda, ka lietas materiāli satur nepatiesu informāciju, ka pieteicējs uz ceļa bijis vienīgais automašīnas vadītājs un braucis ar ātrumu 71 km/h.

Pieteicējam neesot uzrādīts rada mērījums. Pieteicējs braucis citu transportlīdzekļu rindā un līdz ar to nav garantijas, ka radara radars uzrādījis tieši pieteicēja vadītā transportlīdzekļa, ne citu transportlīdzekļu, braukšanas ātrumu. Radara „Iskra 1" darbībā,

tāpat, sastopamas dažāda veida atstarošanas kļūdas. Administratīvais akts sastādīts „uz pamata par ātruma pārkāpumu" *(skat pieteikumu, lietas 3.lapa),* kam pieteicējs nepiekrīt, un līdz ar to administratīvo aktu pieteicējs parakstīt atteicies.

Pieteicējs norāda, ka policists savā dienesta automašīnā atradies viens. Citu pierādījumu, tādu kā videoieraksts vai liecinieka liecības, lietā nav.

[2.1] Ar Administratīvās rajona tiesas tiesneses 2009.gada 15.jūliju lēmumu pieteikums pieņemts un ierosināta administratīvā lieta.

[3] Liepājas PRPP tiesai sniegtajā rakstveida paskaidrojumā pieteikumā ietverto prasījumu neatzīst un paskaidro, ka transportlīdzekļa braukšanas ātruma kontroli nosaka Ceļu satiksmes likums, kura 43.[4] pants, saskaņā ar kuru noteiktā braukšanas ātruma ievērošanu Valsts policija kontrolē ar šim nolūkam paredzētām mērierīcēm, līdz ar to ātrums fiksēts ar mērierīci (radaru) „Iskra - 1" Nr.13181D, kurš ir metroloģiski pārbaudīts, verificēts un to atļauts izmantot Valsts policijas struktūrvienībās. Lietas izskatīšanas gaitā netika konstatēti fakti, kas apliecinātu to, ka policijas darbinieks būtu personīgi ieinteresēts noformēt administratīvā pārkāpuma protokolu pieteicējam, līdz ar to nav pamata apšaubīt policijas darbinieka sniegto lietas apstākļu izklāstu, kam konkrētajā gadījumā tiek piešķirts lielāks ticamības moments.

[4] Tiesas sēdē pieteicējs pieteikumu uzturēja, pamatojoties uz pieteikumā norādītajiem argumentiem. Paskaidroja turpmāko:

„29.maijā es braucu ar automašīnu BMW528 pa Pulvera ielu Ventspils ielas virzienā. Tajā laikā Kalpaka tilts bija slēgts, un visas automašīnas brauca pa Pulvera ielu. Es nepamanīju pretī braucošo policijas mašīnu, jo tā brauca aiz smagās mašīnas. Dzirdot skaņu, es pirmajā mirklī nesapratu kam tas ir, tāpēc uzreiz neapstājos. Es apstājos pretī DG Bunker terminālam. Es iesniedzu policistam visus nepieciešamos dokumentus uzreiz. Nebija tā kā paskaidrojumā rakstīts, ka es negribēju sniegt dokumentus. Es pajautāju, kāpēc mani apstrādināja. Policists *L.T.* pateica, ka apstādināja tāpēc, ka bija pārkāpts ātrums - 73 km/h. Es tam nepiekritu, jo braucu pilsētas robežās ar atļauto ātrumu 50 - 53km/h. Es pajautāju vai ir video, ka es neticu. Varbūt, ka ir pieļauta kļūda. Policists mašīnā bija viens, kustējās pretējā virzienā. Mašīnu blīvums nebija liels, bet bija. Ja brauc pie stūres un vienlaicīgi mēra ātrumu ir iespējams, ka tiek pieļautas kļūdas. Man atbildēja, ka nekādus video ierakstus un pierādījumus man nerādīs. Līdz brīdim, kamēr es sāku uzdot savus jautājumus inspektors ar mani runāja normālā kartībā. Bet pēc maniem jautājumiem atbildes sāka palikti bišķin rupjas. Viņš teica, lai eju fotografēt pats, ja man ir tāda nepieciešamība. Līdz ar es attiecos parakstīt protokolu. Uz to man inspektors atbildēja, ka uzliks man papildus sodu par protokola neparakstīšanu. Inspektors protokolā ierakstīja, ka es atteicos parakstīt. Un es tai paša dienā aizbraucu un KRPP priekšniekam uzrakstīju iesniegumu. Pēc kāda laika es saņēmu atbildi, ka

(lasa 2009.gada 8.junija lēmuma 3.lapas otro rindkopu). Tur principā bija minēts, ka inspektoram uzticas vairāk nekā man - Latvija iedzīvotājam. Bet nekādi papildus pierādījumi tam, ka pārkāpums tiešās eksistēja nav. Viss minētais pārkāpums balstās uz inspektora *L.T.* paskaidroto".

Atbildētājas pārstāve pieteikumu neatzina, pamatojoties uz Lēmumā un rakstveida paskaidrojumā minētajiem argumentiem un apsvērumiem.

[5] Tiesas sēdē liecinieka statusā liecības sniedza *L.T.*

Motīvu daļa

[6] Administratīvā procesa likuma (turpmāk arī – APL) 103.pantā noteikts tiesas pienākums, izskatot administratīvo lietu, pārbaudīt iestādes izdota administratīvā akta tiesiskumu un lietderības apsvērumus iestādes rīcības brīvības ietvaros. Administratīvā akta tiesiskums tiek vērtēts, pārbaudot, vai iestāde to izdodot, rīkojusies saskaņā ar materiālajām un procesuālajām normām.

Administratīvā akta, ar kuru uzlikts administratīvais sods pieteicējam, izdošana saistīta arī ar LAPK noteiktā procesa ievērošanu.

Saskaņā ar LAPK 8.panta pirmo daļu persona, kura izdarījusi administratīvo pārkāpumu, ir atbildīga saskaņā ar likumu, kas ir spēkā pārkāpuma izdarīšanas laikā un vietā. Līdz ar to spriedumā LAPK normas, kas paredz atbildību par administratīvo pārkāpumu, ir izteiktas likuma redakcijā, kas bija spēkā administratīvā pārkāpuma lietas izskatīšanas laikā.

[7] Tiesa no lietas materiāliem konstatē, ka 2009.gada 27.maijā plkst.12:10 Liepājas PRPP KPB 3.nodaļas rotas komandieris *L.T.* pieteicējam par Ceļu satiksmes noteikumu (turpmāk arī – CSN) 114.punkta pārkāpumu sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu un pieņēma lēmumu Nr.PB 775422 saucot pieteicēju pie atbildības pēc LAPK 149.^{8} panta sestās daļas un sodot ar naudas sodu Ls 30.- apmērā *(lietas 15lapa).*

Nepiekrītot uzliktajam naudas sodam, pieteicējs to apstrīdēja Liepājas PRPP priekšniekam *(lietas 16.lapa).*

2009.gada 8.jūnijā PRPP KPB 3.nodaļas priekšnieka vietnieks pieņēma Lēmumu, ar kuru noraidīja pieteicēja iesniegumu un sākotnējo lēmumu atstāja negrozītu *(lietas 18.lapas otra puse. – 19.lapa).*

[8] Pieteicējs saukts pie administratīvās atbildības un sodīts par CSN 114.punkta pārkāpumu.

CSN 114.punkts, ar ko pamatots pārsūdzētais Lēmums, nosaka, ka apdzīvotās vietās visu transportlīdzekļu braukšanas ātrums nedrīkst pārsniegt 50 km/h, bet dzīvojamās zonās, daudzdzīvokļu namu pagalmos, degvielas uzpildes staciju un stāvvietu teritorijās - 20 km/h.

Atbildība par atļautā braukšanas ātruma pārsniegšanu no 21 kilometra stundā līdz 30 kilometriem stundā ar motocikliem, tricikliem, kvadricikliem, vieglajiem automobiļiem, kravas automobiļiem, kuru pilna masa nepārsniedz 7,5 tonnas, ja tas izdarīts vietā, kura apzīmēta ar 518.ceļa zīmi „Apdzīvotas vietas sākums" vai ar 528.ceļa zīmi „Dzīvojamā zona" paredzēta LAPK $149.^{8}$ panta sestajā daļā.

LAPK 22.pants noteic, ka administratīvo sodu piemēro personai, kura ir izdarījusi administratīvo pārkāpumu. LAPK $149.^{8}$ panta sestās daļas gadījumā tas ir transportlīdzekļa vadītājs, kurš pārsniedzis atļauto braukšanas ātrumu.

Lai personu sauktu pie administratīvās atbildības un sodītu saskaņā ar LAPK $149.^{8}$ panta sesto daļu, ir nepieciešams konstatēt, ka personas vadītā transportlīdzekļa braukšanas ātrums apdzīvotā vietā vai dzīvojamā zonā ir pārsniedzis maksimāli pieļaujamo ātrumu robežās no 21 līdz 30 kilometriem stundā, tādējādi pārkāpjot CSN 114.punkta prasības.

[9] Lietā nav strīda par to, ka protokolā – lēmumā norādītajā laikā 2009.gada 27.maijā plkst.12:08 un vietā, kuras sākums apzīmēts ar ceļa zīmi Nr. 518 - Liepājā pa Pulvera ielu, virzienā no Cukura ielas uz Ventspils ielu, transportlīdzekli BMW-528 ar valsts reģistrācijas nr. */reģistrācijas numurs/* vadīja pieteicējs.

Lietā pastāv strīds par to, vai pieteicējs vadīja minēto transportlīdzekli ar braukšanas ātrumu 72 km/h.

[10] Atbilstoši LAPK 9.panta pirmajai daļai par administratīvo pārkāpumu atzīstama prettiesiska, vainojama (ar nodomu vai aiz neuzmanības izdarīta) darbība vai bezdarbība, kura apdraud valsts vai sabiedrisko kārtību, īpašumu, pilsoņu tiesības un brīvības vai noteikto pārvaldes kārtību un par kuru likumā paredzēta administratīvā atbildība.

Saskaņā ar LAPK 272.pantu, institūcijai, izskatot administratīvā pārkāpuma lietu, jānoskaidro, vai ir izdarīts administratīvais pārkāpums, vai attiecīgā persona ir vainīga tā izdarīšanā, vai šo personu var saukt pie administratīvās atbildības, vai ir atbildību mīkstinoši un pastiprinoši apstākļi, vai ir nodarīts mantisks zaudējums, kā arī jānoskaidro citi apstākļi, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā.

Atbilstoši LAPK 243.pantam, pierādījumi administratīvā pārkāpuma lietā ir jebkuri fakti, uz kuru pamata institūcijas (amatpersonas) likumā noteiktajā kārtībā nosaka administratīvā pārkāpuma esamību vai neesamību, pie administratīvās atbildības sauktās personas vainu un citus apstākļus, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā.

Šos faktus konstatē ar šādiem līdzekļiem: ar protokolu par administratīvo pārkāpumu, ar tās personas paskaidrojumiem, kuru sauc pie administratīvās atbildības, ar cietušā un liecinieku liecībām, eksperta atzinumu, lietiskajiem pierādījumiem, protokolu par priekšmetu un dokumentu izņemšanu, citiem dokumentiem, kā arī pārkāpumus fiksējošiem tehniskiem līdzekļiem (braukšanas ātruma noteikšanas mērierīces, mērierīces alkohola koncentrācijas noteikšanai izelpotajā gaisā, foto, video u.tml.).

[11] Tiesa lietā konstatē šādus pierādījumus:

[11.1] Protokols - lēmums Nr. PB 775422 *(lietas 15.lapa),* kurā konstatēts pārkāpuma fakts – transportlīdzekļa BMW 528 ar valsts reģistrācijas numuru */reģistrācijas numurs/* vadīšana 2009.gada 27.maijā plkst.12:08 apdzīvotā vietā, kas apzīmēta ar ceļa zīmi Nr.518 ar ātrumu 75 km/h (kļūda +/- 3 km/h), minimālais braukšanas ātrums ir 72 km/h; transportlīdzekļa vadītājs – *A.K.*

Protokolā norādīts, ka ātrums fiksēts ar mērlīdzekli „Iskra 1" Nr.13181D, kurš ir metroloģiski pārbaudīts un atļauts izmantot Valsts policijā.

Vadītājam tika uzrādīts mērlīdzeklis ar nofiksēto braukšanas ātrumu un fiksācijas laiku. Laika apstākļi: diena, apmācies, taisns ielas posms, BMW 528 kustības laikā atrodas viens pats transportlīdzeklis.

Protokolā un lēmumā tā sastādītājs norādījis, ka vadītājs ar protokola saturu ir iepazīstināts, no paskaidrojumiem un paraksta kategoriski atsakās.

[11.2] Liepājas PRPP KPB 3.nodaļas rotas komandiera *L.T.* 2009.gada 1.jūnija paskaidrojums *(lietas 16.lapas otrā puse – 17.lapa)*, kurā norādīts turpmākais:

„Šā gada 27.maijā es veicu ceļu satiksmes uzraudzību Liepājā uz Pulvera ielas no braucošas policijas automašīnas (..), veicu braucošo transportlīdzekļu ātruma kontroli ar mērlīdzekli „Iskra 1" Nr.13181D (..), mērlīdzeklis bija ieslēgts darbības režīmā, kad var veikt mērījumus tikai pretimbraucošo automašīnu ātrumam. Atrodoties uz Pulvera ielas (iepretim AS UPB „Aile" ražošanas ēkām), ieraudzīju, ka pa Pulvera ielu virzienā no Cukura ielas uz Ventspils ielu brauc automašīna BMW, kura satiksmē piedalījās viena pati (nekādi citi transportlīdzekļi tajā brīdī nav bijuši). Veicot pretimbraucošās automašīnas BMW braukšanas ātruma mērījumu, tika fiksēts tās braukšanas ātrums 75 km/h, es apstājos ceļa labā pusē uz nomales, ieslēdzu dienesta automašīnas zilas krāsas bākugunis un ar skaļruņa palīdzību pieprasīju BMW 528 (..) vadītāju apturēt transportlīdzekli. BMW 528 vadītājs, paskatoties manā virzienā, turpināja braukt pa Pulvera ielu, es veicu apgriešanās manevru, ar ieslēgtām bākugunīm un skaņas signālu sekoju automašīnai BMW 528 (..), tās vadītājs apturēja automašīnu pie iebrauktuves (uz naftas termināla SIA „DG Terminmāls" esošās stāvvietās. Es piegāju pie vadītāja, sasveicinājos, nosaucu savu amatu, uzvārdu un apturēšanas iemeslu, kā arī uzrādīju vadītājam mērlīdzekli „Iskra 1" ar nofiksēto braukšanas ātrumu 75 km/h, fiksācijas

laiku 0,45 sekundes no fiksācijas brīža, kad fiksācijas laiks pārsniedza pirmo minūti (..). Vadītājs pateica, ka viņš man netic, jo tas nav fotoradars un ka viņš brauc prom. Es paskaidroju vadītājam, ka, ja viņš nepakļausies policijas darbinieka likumīgām prasībām, es būšu spiests sastādīt viņam par to administratīvā pārkāpuma protokolu. (..) Tika sastādīts protokols par atļautā braukšanas ātruma pārsniegšanu (..). Vadītājs *A.K.* atteicās lasīt protokola saturu, tad es to nolasīju viņam, izskaidroju viņam pienākumus un viņa tiesības. *A.K.* atteicās sniegt jebkādus paskaidrojumus un parakstīt protokolu. Par ko tika veikts ieraksts protokolā, un es parakstījos, par to informējot *A.K.* un viņam tika izsniegta protokola kopija. Ātruma fiksēšanas vietā - Pulvera iela ir taisns ceļa posms, bez šķēršļiem redzamībai, laika apstākļi bija: diena, apmācies, bez nokrišņiem (..)".

[11.3] SIA „Latvijas Nacionālās metroloģijas centrs" Elektrisko mērījumu laboratorijas izdots un apstiprināts pirmreizējās verificēšanas sertifikāts Nr.E2739V08 *(lietas 17.lapas otra puse).*

[11.4] Liecinieka *L.T.* sniegtā liecība tiesas sēdē *(tiesas sēdes protokols, lietas 25. – 27.lapa)* .

Liecinieks *L.T.* liecināja, ka pieteicēju personīgi nepazīst. *L.T.* liecināja, pieteicēju zina no tā, ka viņam sastādījis administratīvā pārkāpuma protokolu. Liecinieks liecināja, ka neatceras, vai pirms šī protokola sastādīšanas ar pieteicēju ceļi ir krustojušies. Valsts policija ir *L.T.* darba devējs. *L.T.* liecināja:

„2009.gada 27.maijā veicu patrulēšanu Liepājas pilsētā pa Pulvera ielu virzienā no Ventspils ielas uz Cukura ielu. Braukšanas laikā tika mērīts pretīm braucošo transportlīdzekļu braukšanas ātrums izmantojot mērierīci „Iskra - 1" , kura bija verificēta. Mērierīce bija ieslēgta tādā režīmā, ka mēra ātrumu tikai pretī braucošajām automašīnām. Pie iebrauktuve, kur sākas vairāki „Aile" uzņēmumi tika fiksēts pretī braucošās automašīnas BMW braukšanas ātrums 75 km/h. Ātrums palika nofiksēts mērierīcē. Es apstājos pie malas. Ieslēdzu automašīnai zilas krāsas bākugunis. Kad automašīna BMW pietuvojās klāt ar skaļruņa palīdzību pieprasīju vadītajam apstaties. Vadītājs braucot garām neskatījās uz mani, turpināja braukt pa Pulvera ielu virzienā uz Ventspils ielu. Es apgriezos un sekoju automašīnai. Līdz panācu viņu un ar skaļruņa palīdzību pavēlēju apstāties pirms iebrauktuves DG Terminmāls. Es no muguras apstājos, paņemu mērierīci, stādījos priekšā, nosaucu amatu apstādināšanas iemeslu un uzrādīju mērierīci. Mērierīcē var pārslēgt nofiksēto ātrumu uz laiku, kad tika fiksēts. Kad es piegāju klāt no rādīja, ka ir pagājušas kādas 45 sekundes no fiksācijas brīža. Vadītājs uzreiz atbildēja, ka nepiekrīt un pieprasīja man fotogrāfijas. Es nesapratu par kādām fotogrāfijām viņš runā. Viņš teica, ka man neko nedošot un brauks prom. Uz to es viņam paziņoju, ka ja viņš neizpildīs policista likumīgās prasības, būs sastādīts otrs protokols par nepakļaušanos. Pēc ilgām pārrunām, vadītājs uzrādīja reģistrācijas apliecību un vadītāja apliecību. Tas varētu būt pēc mūs sarunas kādas 1,5 -2 minūtes. Es noskaidroju viņa personību

un paziņoju, ka došos uz dienesta automašīnu sastādīt protokolu. Dienesta automašīnā caur datu bāzi ar rācijas palīdzību veicu personas pārbaudi. Sastādīju protokolu, aizgāju pie vadītāja un iepazīstināju ar to. Viņš atkal pieprasīja, lai uzrāda fotogrāfijas. Es teicu, ka to nedarīšu. Protokolu viņš attiecās lasīt. Es viņam to nolasīju latviešu valodā. Iepazīstināju, viņš nekādus paskaidrojumus nevēlējās sniegt un atteicās parakstīt. Es par to izdarīju attiecīgu ieraktu protokolā. Ar to iepazīstināju vadītāju. Parakstījos. Izsniedzu protokola kopiju un izskaidroju vadītājam viņa tiesības un pienākumus. Tas ielas posms ir taisns ceļa posms. Satiksmē tanī brīdi viņš piedalījās viens. Nekādu citu automašīnu tanī brīdī nebija. Kad es griezos, lai brauktu viņam pakaļ aizmugurē aiz manis labā attālumā bija automašīna, kas man netraucēja apgriezties. Protams, ka es šo gadījumu labi atceros un nejaucu to ne ar vienu citu gadījumu. Mērierīce „Iskra - 1" ir rokas radars. Mašīnā es braucu viens. Braucošo transportlīdzekļu ātrumu var fiksēt, paņemot radaru rokā. Es ar vienu roku turēju stūri un ar otru roku veicu mērījumu. Es pamanīju transportlīdzekli, kas, iespējams, brauca ar lielāku ātrumu. Mērierīce atradās blakus uz beņķi un es veicu mērījumu. Es apliecinu, ka satiksmes intensitāte nebija liela. Tā bija vienīgā mašīna. Man priekšā arī nebija neviena mašīna, aiz manis labu gabaliņu tālāk bija mašīna ». Atbildot uz pieteicēja jautājumiem, liecinieks *L.T.* liecināja :

« Kad es piegāju pie Jūsu automašīnas un parādīju Jums ierīci, Jūs man prasījāt fotogrāfijas. Es paskaidroju, ka ar šo ierīci nav paredzēts fotografēt. Jūs ilgu brīdi man nesniedzāt dokumentus. Es Jums jau toreiz paskaidroju, ka mērierīce „Iskra - 1" strādā uz principu, kur izstarojošais signāls no cita braucošā transportlīdzekļa uztver un uzrāda braukšanas ātrumu. Ir nosacījumi, ka var būt kādi traucējumi, piemēram vadu līnija. Bet tajā ceļa posmā nekāda vadu līnija nebija. Nē, es jums neteicu, ka jums draud papildus sods par protokola neparakstīšanu. Es teicu, ja jūs neuzrādies dokumentus, tad jums tiks sastādīts papildus protokols ».

[11.5] Pieteicēja rakstveidā sniegtie paskaidrojumi iesniegumā policijai *(lietas 16.lapa)*, pieteikumā tiesai *(lietas 3.lapa)*, un mutvārdos sniegtie paskaidrojumi tiesas sēdē *(tiesas sēdes protokols, lietas 25. – 27.lapa)* .

[12] LAPK 244.pants nosaka, ka institūcija (amatpersona) pierādījumus novērtē pēc savas iekšējās pārliecības, kas pamatota uz vispusīgi, pilnīgi un objektīvi izpētītiem visiem lietas apstākļiem to kopumā, pēc likuma un tiesiskās apziņas.

Administratīvā procesa likuma 154.panta pirmajā daļā noteikts, ka tiesa novērtē pierādījumus pēc savas iekšējās pārliecības, kas pamatojas uz vispusīgi, pilnīgi un objektīvi pārbaudītiem pierādījumiem, kā arī vadoties no tiesiskās apziņas, kas balstīta uz loģikas likumiem, zinātnes atziņām un taisnības principiem.

Tiesa pārbaudījusi pierādījumus atzīst, ka fakts, uz kuru pamata pieņemts pārsūdzētais lēmums, ir konstatēts ar administratīvā pārkāpuma protokolu – lēmumu, un tajā norādīto ziņu patiesumu apliecina citi lietā esošie pierādījumi - policijas darbinieka *L.T.* sniegtais paskaidrojums *(16.lapas otra puse),* dokumentu, kas apliecina braukšanas ātruma kontrolē izmantotās ierīces derīgumu *(lietas 17.lapas otra puse),* un policijas darbinieka *L.T.* sniegtajām liecībām tiesas sēdē *(skat. tiesas sēdes protokols, lietas 25. – 27.lapa)* .

[12.1] Fakts, ka pieteicējs 2009.gada 27.maijā plkst.12:08 vadīja transportlīdzekli BMW 528 ar valsts reģistrācijas numuru */reģistrācijas numurs/* apdzīvotā vietā Liepājā pa Pulvera ielu virzienā no Cukura ielas uz Ventspils ielu ar ātrumu 75 km/h (atrēķinot radara pieļaujamo kļūdu - +/- 72 km/h) fiksēts protokolā – lēmumā.

Kā norādīts tiesu praksē, administratīvā pārkāpuma protokols ir ne vien pierādījums lietā, bet pilda arī apsūdzības raksta funkcijas. Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 248.panta pirmās daļas izriet protokola sastādītāja pienākums protokolā norādīt pārkāpuma izdarīšanas apstākļus un būtību. Atbilstoši LAPK 243.panta otrajai daļai administratīvā pārkāpuma protokols ir pierādīšanas līdzeklis. Tātad tajā norādītie pārkāpuma izdarīšanas apstākļi, ciktāl tie nav tikai amatpersonas secinājumi, vērtējami kopsakarā ar citiem lietā esošajiem pierādījumiem *(sal. Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamenta 2008.gada 26.novembra rīcības sēdes lēmumā lietā Nr.SKA-684/2008).*

[12.2] Tiesu praksē vairāk kārt secināts, ka par pierādīšanas līdzekli administratīvā pārkāpuma lietā atzīstams jebkurš dokuments (rakstveida pierādījums), tostarp policijas amatpersonu dienesta ziņojums, ja tas satur informāciju par attiecīgajā lietā noskaidrojamiem apstākļiem *(sal. sk. Senāta 2007.gada 15.jūnija sprieduma lietā Nr. SKA-248/2007 19.punktu)*. Ne Administratīvā procesa likums, ne Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodekss, ne arī citas tiesību normas nenoteic, ka dienesta ziņojumus nebūtu iespējams izmantot par pierādīšanas līdzekļiem lietā, tādējādi policijas amatpersonu dienesta ziņojumi kā rakstveida pierādījumi par lietas apstākļiem ir pieļaujami gan saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 243.pantu, gan Administratīvā procesa likuma 149.pantu *(sal. sk. Senāta 2007.gada 5.septembra rīcības sēdes lēmuma lietā Nr. SKA-609/2007 5.9.punktu, Senāta 2008.gada 4.jūlija rīcības sēdes lēmuma lietā Nr. SKA-439/2008 8.2.punktu)*.

Tiesa atzīst, ka protokolā – lēmumā fiksētā pārkāpuma faktu apliecina policijas darbinieka *L.T.* paskaidrojums un sniegtā liecība tiesas sēdē. Izvērtējot šos pierādījumus tiesa secina, ka policijas darbinieka *L.T.* sastādītajos dokumentos un sniegtajās liecībās nav pretrunu.

[12.3] Protokolā konstatēts, ka pieteicēja vadītās automašīnas braukšanas ātrums fiksēts ar mērierīci „Iskra 1" Nr.13181D.

Braukšanas ātruma ievērošanas kontrole ar šim nolūkam paredzētajām mērierīcēm saskaņā ar Ceļu satiksmes likuma 43.[1]pantu ir ekskluzīva ceļu policijas kompetence. Tādējādi

braukšanas ātruma kontroles rezultāts ir uzskatāms par leģitīmu, ja kontroli veic policijas amatpersona ar braukšanas ātruma mērīšanai derīgu ierīci.

Lietas materiālos atrodas SIA „Latvijas Nacionālās Metroloģijas centrs" Elektrisko mērījumu laboratorijas izdots un apstiprināts pirmreizējās verificēšanas sertifikāts Nr.E2739V08, kas apliecina, ka radars autotransporta līdzekļu ātruma kontrolei „Iskra - 1" Nr.13181D ir verificēts 2008.gada 15.decembrī, atbilst Ministru kabineta 2005.gada 28.jūnija noteikumu Nr.455 „Kārtība, kādā tiek veikta mērīšanas līdzekļu tipa apstiprināšana, pirmreizējā verificēšana un tirgus uzraudzība" minētajām prasībām, un ir derīgs lietošanai līdz 2009.gada 14.decembrim.

Tādējādi tiesa atzīst, ka pieteicēja transportlīdzekļa braukšanas ātruma kontrole ir veikta ar lietošanai derīgu mērierīci.

[12.3.1] Katrā verificēšanas sertifikātā ir norādīta pieļaujamā kļūda, kas jāievēro, nosakot transportlīdzekļa ātrumu. Radara, ar ko veikts pieteicēja vadītās automašīnas braukšanas ātruma mērījums, verificēšanas sertifikātā kā minimālā pieļaujamā kļūda norādīts +/- 3 km/h, ja fiksētais transportlīdzekļa braukšanas ātrums ir mazāk kā 100 km/h , bet +/- 3%, ja ātrums ir lielāks kā 100 km stundā. Tātad katrā gadījumā, veicot mērījumu, no radara fiksētā ātruma tiek noņemta kāda ātruma mērvienība, lai iegūtu maksimāli pareizu un tiesisku rezultātu.

Ar pārkāpuma protokolā – lēmumā norādīto tiesa atzīst par pierādītu, ka no ar radaru fiksētā braukšanas ātruma policijas darbinieks ir noņēmis (atskaitījis) 3 km/h, kas arī atbilstoši pie braukšanas ātruma 75 km/h ir devis rezultātu 72 km/h. Tādējādi nosakot pieteicēja vadītā transportlīdzekļa braukšanas ātrumu, ir ņemta vērā arī radara iespēja kļūdīties verificēšanas sertifikātā noteiktajās robežās.

[12.4] Pieteicējs pieteikumā norāda, ka lietā nav videoieraksta un pārkāpumam nav liecinieku.

Lietā nav strīda par to, ka šādu pierādīšanas līdzekļu lietā nav. Tomēr tiesa norāda, ka LAPK 243.panta otrā daļa paredz, ka video ieraksts un liecinieku liecības var būt pierādīšanas līdzekļi. Taču ne LAPK, ne arī citos normatīvajos aktos nav paredzēts, ka video ieraksts vai liecinieku liecības būtu obligāts pierādīšanas līdzeklis LAPK 149.^{8}panta sestā daļā paredzētā pārkāpuma gadījumā. Tādējādi ja lietā būtu videoieraksts vai liecinieki, videoieraksts un liecinieku liecības, katrs pats par sevi, lietā būtu viens no pierādījumiem, kas būtu vērtējams kopsakarā ar pārējiem pierādījumiem. Iztrūkstot kādiem pierādījumiem, kuri tiesību normās nav noteikti kā obligāti nepieciešami, automātiski savu spēku nezaudē citi pierādījumi.

[12.5] Pieteicējs apgalvo, ka braucis citu transportlīdzekļu rindā un līdz ar to nav garantijas, ka radars uzrādījis tieši viņa, bet ne citu transportlīdzekļu braukšanas ātrumu, un ka lietas materiāli satur nepatiesu informāciju, ka pieteicējs uz ceļa bijis vienīgais automašīnas vadītājs.

Protokolā – lēmumā tā sastādītājs izklāstot pārkāpuma būtību, citstarp, norādījis: „(..) taisns ielas posms, BMW 528 kustības laikā atrodas viens pats transportlīdzeklis" *(lietas 15.lapa, sadaļa „pārkāpuma būtība"),* un to apliecina liecinieka *L.T.* paskaidrojums un sniegtā liecība tiesas sēdē.

Tādējādi lietā ir pretrunas par pārkāpuma konstatēšanas apstākļiem.

[12.5.1] Novērtējusi pierādījumus, attiecībā pret pieteicēja sniegtajiem paskaidrojumiem, ko neapliecina nekādi pierādījumi, tiesa lielāku ticamību konkrētajā gadījumā piešķir darbinieka *L.T.* sastādītajos dokumentos norādītajām ziņām un viņa sniegtajai liecībai tiesas sēdē, kas sniegta, parakstoties par krimināatbildības iestāšanās iespēju apzināti nepatiesas liecības sniegšanas gadījumā.

[12.5.2] Atbilstoši likumdevēja gribai policijas darbinieki ir īpaši pilnvaroti uzraudzīt CSN ievērošanas kārtību atbilstoši Ceļu satiksmes noteikumu 7.punktam, kas nosaka, ka ceļu satiksmi regulē un uzrauga policijas darbinieki un citas personas, kuras saskaņā ar likumiem un citiem normatīvajiem aktiem ir tam pilnvarotas. Policijas darbinieka norādītajam par notikumiem, kas risinājušies, tam pildot savus dienesta pienākumus, ir piešķirama augsta ticamības pakāpe. Lai konstatētu, ka policijas darbinieks ir sniedzis nepatiesas liecības, ir nepieciešami pārliecinoši pierādījumi (s*k. Administratīvās apgabaltiesas 2005.gada 3.decembra sprieduma lietā AA 13-05/5 17.1.punktu, 2005.gada 9.decembra sprieduma lietā 666-05/5 15.1punktu).*

Vērtējot pieteicēja paskaidrojumus, savukārt, tiesai jāņem vērā, ka vienmēr pastāv iespēja, ka tie var būt vērsti uz savas vainas noliegšanu, un jebkurā gadījumā tie nav objektīvi.

[12.5.3] Tiesas ieskatā, nav pamata apšaubīt policijas darbinieka *L.T.* kā amatpersonas, kura pilda tai uzticētos pienākumus, un kurai atbilstoši ar Valsts pārvaldes iekārtas likuma 10.panta ceturtajā daļā noteiktajam, pildot amata pienākumus, nav savu interešu, sastādīto dokumentu un sniegto liecību patiesumu.

Novērtējusi *L.T.* sniegto liecību kopsakarā ar viņa sniegto rakstveida paskaidrojumu, pieteicēja sniegtajiem paskaidrojumiem un veidu, kādā un cik niansēti liecība tika sniegta, tiesa secina, ka policijas darbinieks detalizēti atceras konkrēto gadījumu, to nejauc ne ar vienu citu gadījumu, un ar pilnu pārliecību, ņemot vērā to, ka traucējošu šķēršļu ātrumu mērījumu veikšanai nebija un pieteicējs uz ceļa, policijas darbiniekam pretim braucot bija viens, iestājas par to, ka pārkāpums ir konstatēts nekļūdīgi.

Kā pieteicējs apliecināja tiesas sēdē, ar policijas darbinieku *L.T.* pieteicējs nav personīgi pazīstams, pirms šī gadījuma ar *L.T.* viņam nekāda saistība viņam nav bijusi. Arī pieteicēja vadītajam transportlīdzeklim nav nekādas īpašas atpazīšanas zīmes – ne tonējumu, ne krāsojumu, ne uzlīmju. Arī policijas darbinieks *L.T.* liecināja, ka pieteicēju personīgi nepazīst, zina tikai no protokola sastādīšanas. Pirms šī konkrētā protokola sastādīšanas ar pieteicēju ceļi nav krustojušies.

[12.5.4] Bez tam, kaut arī pieteicējs ar pārkāpuma saturu iepazīstināts protokolu viņam nolasot, un par šo faktu lietā strīda nav, pieteicējs protokola – lēmuma sastādīšanas laikā nav sniedzis nekādus paskaidrojumus par protokolu, ne noliedzot, ne apstiprinot protokolā norādītos faktus, tai skaitā protokolā norādīto par pieteicēja transportlīdzekļa atrašanās apstākļiem uz ceļa un par radara uzrādīšanas/ neuzrādīšanas faktu.

Līdz ar to tiesai ir pamats uzskatīt, ka versija par to, kāpēc radara mērījums varētu būt kļūdains, proti tas, ka pieteicējs pa ceļu braucis citu transportlīdzekļu rindā, tāpat kā tas, ka radars pieteicējam netika uzrādīts, pieteicējam varētu būt radusies tikai pēc sākotnējā lēmuma pieņemšanas.

Vienlaikus gan tiesa norāda, ka no tiesību normām neizriet, ka policijas braukšanas ātruma kontroles rezultāta leģitimitāte būtu atkarīga no tā, vai kontrolējamā transportlīdzekļa vadītājam ir uzrādīts mērierīces rādījums.

Kā atzīts tiesu praksē, braukšanas ātruma kontroles rezultāts ir uzskatāms par leģitīmu, ja braukšanas ātrumu noteica policijas amatpersona ar braukšanas ātruma mērīšanai derīgu ierīci un kontroles rezultāts ir nostiprināts dokumentos, kas ir uzskatāmi par pierādīšanas līdzekļiem LAPK 243.panta izpratnē *(skat. Administratīvās apgabaltiesas 2009.gada 8.aprīļa sprieduma lietā Nr. A42464005 [10.1]- [10.3]).* Līdz ar to faktam – radars tikai vai netika uzrādīts pieteicējam, lietā nebūtu izšķiroša nozīme.

[12.5.5] Pastāvot lietā konstatētajiem apstākļiem, tiesai nav pamata uzskatīt, ka policijas darbinieks *L.T.* būtu bijis tieši vai netieši ieinteresēts lietas iznākumā, respektīvi – ka būtu ieinteresēts apmelot pieteicēju, nolūkā sastādīt viņam administratīvā pārkāpuma protokolu par faktiski neizdarītu administratīvo pārkāpumu vai ka policijas darbinieks savus amata pienākumus būtu pildījis neprofesionāli. Tam konkrētajā lietā un konkrētajos apstākļos nav rodams ne saprātīgs pamatojums, ne loģisks izskaidrojums.

[12.6] Pārbaudījusi un novērtējusi lietā esošos pierādījumus kopumā tiesa atzīst, ka, pretēji pieteicēja norādītajam, lietā ir pierādījumi, kas apliecina gan pieteicēja vadītā transportlīdzekļa braukšanas ātrumu pārkāpuma konstatēšanas brīdī, gan pieteicēja vainu pārkāpumā, par ko atbildība paredzēta LAPK 149.^{8} panta sestajā daļā.

[13] Pārbaudījusi pārsūdzētā lēmuma pieņemšanas procedūru, tiesa procesuālos pārkāpumus administratīvajā lietvedībā iestādē nav konstatējusi.

[14] LAPK 149.^{8} panta sestās daļas sankcija par atļautā braukšanas ātruma pārsniegšanu no 21 kilometra stundā līdz 30 kilometriem stundā ar motocikliem, tricikliem, kvadricikliem, vieglajiem automobiļiem, kravas automobiļiem, kuru pilna masa nepārsniedz 7,5 tonnas, ja tas izdarīts vietā, kura apzīmēta ar 518.ceļa zīmi „Apdzīvotas vietas sākums” vai

ar 528.ceļa zīmi „Dzīvojamā zona" paredz uzlikt naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam trīsdesmit latu apmērā.

Pieteicējam par pārkāpumu piemērots tiesību normā paredzētais sods Ls 30. – apmērā, proti, sods, kuram nav alternatīvas.

Tiesa atzīst, ka tiesisks pamats šāda soda piemērošanai ir transportlīdzekļa vainas konstatēšana pārkāpumā. Līdz ar to sods, kas pieteicējam uzlikts par LAPK 149.[8] panta sestās daļas pārkāpumu ir tiesisks un pamatots.

[15] Ņemot vērā visu spriedumā konstatēto un secināto tiesa atzīst, ka Valsts policijas Liepājas pilsētas un rajona policijas pārvaldes Kārtības policijas biroja 3.nodaļas priekšnieka vietnieka 2009.gada 8.jūnija lēmums „Par sūdzības (iesniegums) pārbaudes rezultātiem Nr.026/PB 775422-1" ir atstājams negrozīts un pieteicēja pieteikums noraidāms.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 246.- 251.pantiem, 289.- 291.pantu, Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 286.panta pirmās daļas 1.punktu, Administratīvā rajona tiesa

nosprieda:

noraidīt *A.K.*, personas kods */personas kods/*, pieteikumu (pieteikuma reģistrācijas Nr. 1189).

Atstāt negrozītu Valsts policijas Liepājas pilsētas un rajona policijas pārvaldes Kārtības policijas biroja 3.nodaļas priekšnieka vietnieka 2009.gada 8.jūnija lēmumu „Par sūdzības (iesniegums) pārbaudes rezultātiem Nr.026/PB 775422-1".

Spriedumu var pārsūdzēt Administratīvajā apgabaltiesā divdesmit dienu laikā no sprieduma sastādīšanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Administratīvās rajona tiesas Liepājas tiesu namā.

Tiesnese S.Sērdiene